

MUNUAISET

Sana tarkoittaa usein ihmisen ruumiillista voimaa (1. Kun. 12:10), hänen siirtämiskykyään sekä vyötärön ja lantion seutua tai sukuelinten sijaintipaikkaa (2. Sam. 7:34; Ps. 132:11). Se tarkoittaa myös intohimojen, salaisten ajatusten ja tunteiden sijaintipaikkaa tai lähdettä (Ps. 72:21; Ilm. 2:23). Näin muodostuu kaksi symbolien ryhmää: toinen kehottaa toimintaan, toinen muistuttaa Jumalan vallasta kaikkein kätkeyimpään persoonallisuuteemme.

1. Ihmisen voima keskittyy lanneselän alueelle.. Samoin kuin matkalle lähdettäessä tai taisteluun mentäessä viitta, vaatteet ja laukku on sidottava vyötärölle (1. Moos. 37:34), lannevaate puettava ylle (1. Kun. 20:31; Matt. 3:4) tai aseet vyötettävä (2. Sam. 20:8), myös Jumalan palveluksessa on oltava kupeet vyötettyinä. Silloin heprealaiset ovat valmiita Eksodukseen (2. Moos. 12:11); Jeremian on oltava valmis taisteluun (Jer. 1:17); vahva nainen tekee aina työtä (Sananl. 31:17); Messiaan voimana ovat vanhurskaus ja uskollisuus (Jes. 11:5); Jeesuksen opetuslapsen on pidettävä kupeensa vyötettyinä ja lamppunsa palamassa (Luuk. 12:35); kristittyä kehoitetaan taistelemaan ”totuus vyönä ja vanhurskaus haarniskana” (Ef. 6:14). Pyhä Pietari päättää: ”Vyöttäkää mielenne, olkaa valppaat” (1. Piet. 1:13).

2. Munuaisissa, sisäelimissä, tuntuvat syvät reaktiot.. siellä muodostuvat salatut suunnitelmat ja syttyvät väkevät intohimot. Ne voivat riemuita mestarissa, joka kuulee opetuslapsen puhuvan hyvin (Sananl. 23:16), väristä luopumuksen edessä (1. Makk. 2:24) tai tulla koettelemuksen lävistämiksi (Job 16:13). Hän, joka on ne luonut (Ps. 139:13), voi niiden kautta antaa niille ”rukoilevan ihmisen omantunnon” (Ps. 16:7). Tavallisesti sydämeen yhdistettyinä munuaiset tarkoittavat aluetta, joka jää ihmisen katseelta piiloon ja eroaa siitä, mikä kuuluu. Vain ”Jumala tutkii munuaiset ja sydämet” (Ps. 7:10; Jer. 11:20; Ilm. 2:23), samoin Jeesus, joka tietää, mitä ihmisessä on (Joh. 2:25): vain Jumala tunkeutuu olemuksen syvyyteen. Sisäisen elämän profeetta Jeremia ja psalmistakaan eivät pelkää joutua Jumalan katseen koeteltaviksi: ”Tutki minut, Jahve, koettele minua, vie munuaiseni ja sydämeni tulen läpi” (Ps. 26:2; Jer. 17:10; 20:12), sillä he tietävät, että toisin kuin heidän vihollisensa heidän munuaisensa lausuvat sen, mitä heidän huulensa puhuvat (Jer. 12:2 f.). ”Jumala kuulee sanat, mutta hän on myös munuaisten todistaja ja sydämen totuudellinen vartija” (Viis. 1:6). Siksi liturgiassa rukoillaan samassa hengessä: ”Poltakaa, Herra, munuaisemme ja sydämemme Pyhän Hengen tulella.”

RF

Katso myös: → coeur I 2 — conscience 1